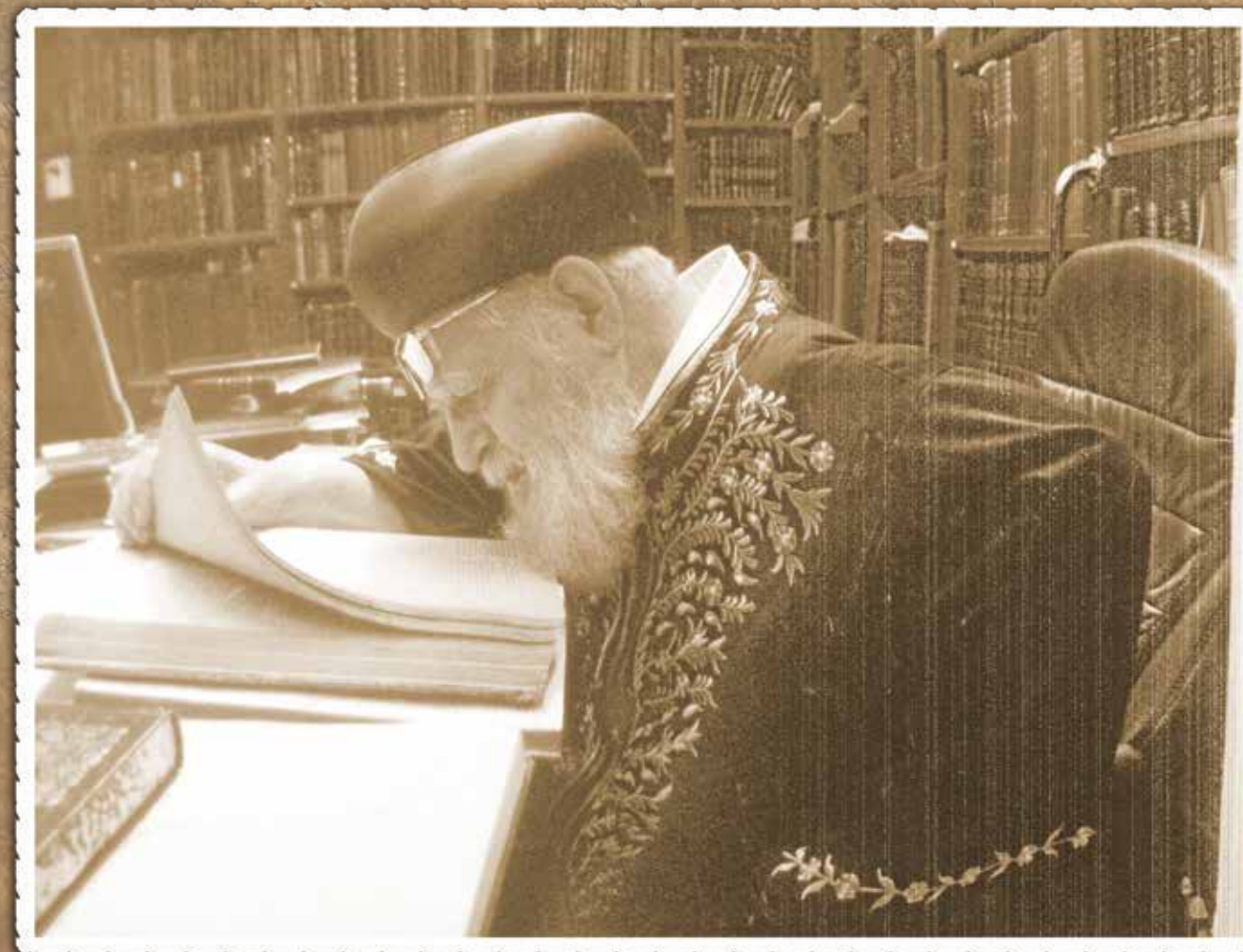

המאור הגדול

לְזַכְרוֹ הַטְּהוֹר וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁל מָרְךָ רַבֵּנוּ הַגָּדוֹל, אֲבִיר הָרוּעִים, שֶׁר הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה, פּוֹסֵק הַדוֹר וְהַדָּרוֹ, רוּעָה נְאֻמָּן לְיִשְׂרָאֵל, מְקוֹר מְשִׁיב לְכָל שׂוֹאֵל, מְרוֹמֵם קְרָנָה שֶׁל תּוֹרָה, מוֹצִיאֵנוּ מִחֶשְׁכָּה לְאוֹרָה, גְּאוֹן הַגְּאוּנִים, תֵּל תְּלַפְיֹת לְכָל פּוֹנִים, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ וְעֵטְרַת רֵאשֵׁנוּ, כָּלִיל הַדְּרֵנוּ, גִּזְר תְּפִאֲרַתֵנוּ, מָרְךָ רַבֵּנוּ עוֹבְדֵי יוֹסֵף זְצוּק"ל אֲשֶׁר עֲזָבָנוּ לְאַנְחוֹת בַּיּוֹם הַמּוֹר ג' בְּמֶרְחֶשֶׁן הַתּשׁע"ד. בְּדַרְכּוֹ נִלְךָ לְעַד. יְהִי רְצוֹן שְׁנִזְכֶּה לְחִזּוֹת בְּנַעַם פְּנֵיו בְּגֹאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, בִּירוּשָׁלַיִם תְּכּוֹנֵן עַדֵי עַד, אָמֵן.

3 המאור הגדול

עשרים וחמישה סיפורים אישיים ביניהם נדירים
ובלתי ידועים ממסכת חיינו המופלאה של מאור ישראל
מרן הגדול והקדוש הגאון

רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל
מלווים באיורים אותנטיים ומרגשים

מאת: הרב אברהם אוחיון

ציורים: אבישי חן
עריכת לשון: הרב שאול עובדיה פתיה

תוכן הענינים

10 ילד הפלא של בגדד.....

12 בעלית הגג של "שושנים לדוד".....

14 ממה התפעל חכם סלמאן מוצפף?.....

16 תורה נקיה מחשש גזל.....

18 "זכרתי לך חסד נעוריה!".....

20 רשב"י ממתין במירון.....

22 הגט שלא נכתב.....

24 מדוע הופיע הריב"ש בחלום?.....

26 מיהו תלמידו של ה"חתם סופר"?.....

28 הכרת הטוב.....

30 מה עומד מעל לכל?.....

32 מי חסל את ארוחת הצהרים?.....

34 מישהו מכיר את פליקס?.....

36 הקופיף ששומח את מרן.....

38 לברח מן הכבוד.....

40 רק תורה ורק תורה!.....

42 "שבת שלום!".....

44 איך אפשר לישן?!.....

46 ה"בן איש חי" בחדרו של מרן.....

48 ממגרש הכדורגל לבית המדרש.....

50 מדוע בחר מרן ביריעה הפשוטה?.....

52 תמונה של כבוד הורים.....

54 "כי נפלת, קמתי!".....

56 מרן מגרש את הדבוק.....

58 מבחן "בעל פה".....

זכות הלימוד והקריאה בספר קדוש זה
תעמוד לרפואתו השלימה של הילד הרך והנעים
ה"ה יהלי נ"י בן יקרנו גדי וטל ורדי הע"י

הספר מוקדש לעילוי נשמות
בעלי, אבינו, סבנו היקר באדם
אשר נזדכך ביסורים קשים
ה"ה בנימין בן סתרינה ז"ל
למשפחת ברזילאי הי"ו
נלב"ע י"א בניסן תשע"ד
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמותם
של הבחורים הקדושים והטהורים
הי"ד שנרצחו על קדושת ה':
ה"ה נפתלי פרנקל ז"ל בן רחל
ה"ה גיל-עד שאער ז"ל בן בת גלים
ה"ה אייל יפרח ז"ל בן איריס תשורה
יהי רצון שתהיה נפשם צרורה בצרור
החיים עם שאר צדיקים וחסידים,
ותהיה מנוחתם כבוד בגן עדן,
ויעמדו לגורלם לקץ הימין
נפשם בטוב תלין וזרעם יירשו ארץ

עריכת לשון:
הרב שאול עובדיה פתיה

הגהות וניקוד:
יהודית הרשמן

הגהות לשון והגהות ניקוד:
נעמי פרבשטיין

הגהות על כל הספר:
דוד, רפאל ויהודה אוחיון

ציורי העטיפה והסיפורים:
האומן אבישי חן

עיצוב עטיפה:
רות וייטמן

עימוד ועיצוב גרפי:
אסתר גרינבוים

ניהול גרפי:
אברהם אוחיון

© כל הזכויות שמורות
להוצאה לאור

דני ספרי קודש ותשמישי קדושה
טלפון להזמנות: 052-710-38-48

נדפס בישראל מנחם אב תשע"ד
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא

Printed in Israel

טלפון המחבר - אברהם אוחיון:
050-4146-500 / 02-5835-702
אימייל: avio5@013net.net

כל מי שמעוניין לזכות את הרבים
בסיפורו האישי בכל תחום שהוא,
אשמח להיות שותף...

מֶרֶן

מילה שהייתה לה משמעות אחת ביובל השנים האחרונות.

מֶרֶן הרב עובדיה יוסף. דמות המופת, שהובילה את עם ישראל בבטחה במים הסוערים של מאה השנים האחרונות.

"אבא, על מי עזבת אותנו?" בכו בלב קרוע ומורתח המוני בית ישראל, בלוויה הענקית ביותר שידע עמנו מאז ימי בית שני. "אבא, מה נעשה בלעדיך?..."

מֶרֶן היה גדול הדור, פוסק הדור, עמוד התורה וההוראה, והוא היה גם אבא. הוא היה אב רחום וחנון, שבכה בדמעות עם כל מי שתינה לפניו את צרותיו. הוא היה סולם מוצב ארצה, וראשו הגיע השמימה. ומכל יום ומכל שעה בחייו, יכולים אנו לחנך דורות שלמים לאהבת תורה ולאהבת ישראל.

אורחות חייו של מֶרֶן, מגיל ינקות ועד גיל שיבה, יכולים לכלכל אנציקלופדיה עבת כרס ומרובת כרכים. כל יום בחייו היה מלא וגדוש בלימוד תורה מבוקר עד ליל, במסירות נפש עד אין קץ לחינוכם של ילדי ישראל ולהרבצת תורה בעם ישראל.

מגיל צעיר היה מֶרֶן נוסע בדרכים, מבלי לחוס על כבודו ועל זמנו היקר מפז. הוא היה מכתת רגליו מבית כנסת לבית כנסת ומעיר לעיר, על מנת לקרב לבבות יהודיים לאביהם שבשמים.

מֶרֶן היה פוסק הדור ועמוד ההוראה. המוני בית ישראל נשענו על פסקיו ועל הוראותיו, ולא זזו מהם כמלא הנימה. בכוח זיכרונו העצום

שנבע מאהבת התורה, ובכוחו המיוחד להכריע בין הפוסקים, ייסד שיטת פסיקה שעליה נשענו גם גדולי הדור ואדירי פוסקי הדור.

כוח הזיכרון של מֶרֶן לא היה כשרון גרידא. מֶרֶן העיד על עצמו, כי בימי ילדותו ובחרותו לא היה מחונן בזיכרון יוצא דופן. אולם הוא עמל והתייגע, חזר ושינן, והזיל דמעות כמים לפני בוראו, שיחון אותו בידעת התורה הקדושה. והוא זכה לכך במידה שאין לה שיעור.

מֶרֶן גדל בתורה עד כדי כך, שכבר בימי בחרותו חיבבוהו גדולי הדור, והגאון רבי צבי פסח פרנק התבטא עליו, כי גם אילו היה נולד לפני מאות שנים – היה נחשב לגדול הדור! עם חלוף השנים, נתעטר מֶרֶן בתואר שאיש מלבדו לא זכה לו. **"ראש ממשלת התורה"**, כינוהו פוסקי הדור בהערצה רבה.

כוחא דהיתרא שהיה בו במֶרֶן, לא נבע, חלילה, מרצון להקל על מנת להקל. מֶרֶן ביקש להעמיד את הדת על תלה, ומכיוון שידע שריבוי חומרות עלול לגרוע מן העיקר, ולגרום לקולות בעצם האיסור, נכנס בעובי הקורה, העמיד כל דבר על מכונו, חומרא כחומרא, קולא כקולא ועיקר הדין כעיקר הדין. כך היה בידו כוח אדיר להשיב המוני יהודיים לאביהם שבשמים ולחזק את חומות הדת.

דומה, כי כל בר דעת מבין שלא מעורבותו של מֶרֶן בחיים הפוליטיים, היא שהקנתה לו את הערצתו בקרב כלל ישראל. חלילה וחס מלחשוב כך. גדולתו האדירה נבעה מכוח שקידתו בתורה ומכוח קדושתו העצומה, והפעילות הציבורית נועדה רק

לשרת את המטרה האצילית: ריבוי תורה וקדושה בעם ישראל, והשבת המוני העם לצור מחצבתם, כפי שהוכיחה המציאות וכפי שהתגשם חזונו של מֶרֶן.

אם נבקש להספיד את מֶרֶן, נצטרך לחבר לשם כך ספרים שלמים; יכלה הזמן, והמילים לא יכלו, אולם אין זה המקום לכך. מה שאנו מבקשים הוא, להעביר לבני הדור הצעיר משהו מפסגת קומתו של מֶרֶן. אנו מבקשים שהם, בני הדור הצעיר, יתוודעו לאהבת התורה שיקדה בלבו של מֶרֶן, שהם יקראו על מסירותו העצומה לטובת הכלל, לחיזוק גדרי היהדות ולשלומם של ישראל, ושהם ילמדו על אהבת ישראל האדירה שמילאה את כל ישותו.

עשרים וחמישה הסיפורים שלפניכם נבחרו בקפידה מבין עשרות רבות של סיפורים, שסופרו ושעוד יסופרו על מֶרֶן הגדול זצוק"ל.

עשרים וחמישה הסיפורים שלפניכם הם יהלומי פז בכתר התורה שהוכתר לראשו של מֶרֶן.

ועל עשרים וחמישה הסיפורים הללו נתחנך אנו ונחנך את בנינו לצעוד בדרכו ובמורשתו של מֶרֶן הגדול, להתגדל באהבת תורה ובאהבת ישראל, ולשאוף ללקוט משהו מתחת שולי אדרתו.

וכאן המקום להודות לבורא עולם על שסייע בידי עד הלום, ובפרט בכל הקשור לחינוך ילדי ישראל ברוח ישראל סבא. במה אקדם ה', איכף לאלהי מרום, על כל הטובה אשר גמלני עד כה?

אודה בדמע למֶרֶן מלכא **רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל**, אשר לאורו ולאישו נתגדלתי ונתחנכתי,

לחיי תורה והשפעה משחר ינקותי. בעידודו הנמרץ ובברכתו החמה פעלתי עד כה בחיבור ספריי למבוגרים, לבני הנוער ולילדים הרכים. אהה, על מי ננוס לעזרה, ומי יהי לנו סתרה?

אודה מאוד לעוסקים במלאכה, העומדים לימיני במים רבים. ראשית אשגר ברכות תודה והערכה לעורך החשוב הרה"ג **שאול עובדיה פתיה**, על עריכת הלשון המקצועית בחן מיוחד. כן אודה למגיהת הלשון והניקוד המקצועית הגב' **נעמי פרבשטיין**. חופניים של תודה והערכה לנקדנית והמגיהה הגב' **יהודית הירשמן**. תודה מיוחדת מקרב לב נתונה לידידי היקר והחביב ונוגה לו סביב, הצייר האמן **אבישי הן**. אודה בזאת לגרפיקאית והמעצבת ידי אומן הגב' **אסתי גרינבוים** על עימוד הספר וכן לגרפיקאית ברוכת הכשרונות הגב' **רות וייטמן** על עיצוב העטיפה המרהיבה. אחרית דבר אודה לנוות ביתי היקרה והמסורה מנב"ת **נעמה תחי'**, העומדת לצדי, תומכת ומסייעת בכל מלאכת הקודש, ונוטלת על כתפיה את עול הבית וגידול הילדים בתבונה ובדעת רחבה. יזכנו ה' לראות נחת מכל עמלנו, אמן.

אלף תשע"ג
צרה אלחין

ילד הפלא של בגדד

ועשר היה מרון, כאשר אביו, ר' יעקב, לקחו עמו לבקור בבגדד. באותם ימים עסק ר' יעקב בסחר בספרי קדש, חמשים וסדורים, ולשם כך נדד כמה פעמים בין בגדד לירושלים.

הגיעו ר' יעקב ובנו לבגדד, ושמו פעמיהם אל בית המדרש הגדול "בית זילכה", שם למדו גאוני וחכמי בגדד תורה. "עובדיה" אמר ר' יעקב לבנו, "שב פאן והמתן לי עד שאחזור".

עובדיה הקטן הנהן בראשו בהתלהבות. בית המדרש היה אהוב עליו מאד ומעולם. הוא התישב באחת הפנות והמתין בסבלנות לאביו, שיצא להסתובב בעיר לצורך מסחרו.

"מאין אתה?" הקיפו אותו כמה בחורים. "מירושלים", השיב. "האם אתה יודע ללמד?" שאלוהו. "כן", השיב עובדיה הקטן בהתלהבות, "אני אפלו יודע דפי גמרא בעל פה".

הבחורים הביאו מסכת בבא קמא, ומה מאוד השתוממו, כאשר הנער החל להרצות בפניהם בשטף דפי גמרא, בזה אחר זה. כמה מהם מהרו לקרא לרבם, הגאון הגדול רבי סלמאן חוגי עבודי, ולבשר לו על ילד הפלא, שהגיע מירושלים.

"הביאו אותו אלי", בקש רבי סלמאן, ומרון הובא לפניו. רבי סלמאן בחר אותו על תלמודו, והשתוממות אחרת בו, נכח ידיעותיו הנרחבות.

הבעת התפעלות התפשטה על פניו של רבי סלמאן, והוא אחז בראשו של מרון, נשקו בחבה ואמר: "אתה תהיה אחד מגדולי ישראל! אתה תהיה פוסק הדור!"

שנים עברו וחלפו, וכאשר עלו יהודי בגדד בהמוניהם לארץ, הגיע עמם גם הגאון רבי סלמאן חוגי עבודי. חכמי ירושלים עלו לקבל את פניו, וביניהם היה גם מרון.

כמובן שרבי סלמאן לא זעה את מרון, כילד שאותו פגש בבגדד, עשרים שנה קדם לכן. ולפתע פנה אליו מרון ושאל: "האם זוכר כבודו את הילד שפגש בבגדד, לפני עשרים שנה, ואשר ידע להשמיע דפי גמרא בעל פה?"

"בודאי, זוכר אני!" השיב רבי סלמאן, "ומה מאוד מענין הייתי לראותו".

"אני הוא", חיד מרון בענוה, ורבי סלמאן קם ממקומו בהתרגשות ואמר: "הלא נבאתי וידעתתי מה שנבאתי! עתה רואה אני כי נתקומו דברי, וכי כבר בגיל צעיר זכית להמנות על חכמי ירושלים..."